



DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 5 czerwca 2020 r.

Poz. 4552

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.536.2020 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 3 czerwca 2020 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XVI/143/20 Rady Gminy Krupski Młyn z dnia 28 kwietnia 2020 r. w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Krupski Młyn w 2020 roku, w całości, jako sprzecznej z art. 11a ust. 2 pkt 2 oraz art. 11a ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 122 ze zm.), dalej jako „ustawa”, w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 28 kwietnia 2020 r. Rada Gminy Krupski Młyn podjęła uchwałę Nr XVI/143/20 w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Krupski Młyn w 2020 roku. W podstawie prawnej uchwały powołano przepisy art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym w związku z art. 11 i art. 11a ustawy. Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Krupski Młyn w 2020 roku stanowi załącznik do ww. uchwały (dalej jako "Program").

Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 4 maja 2020 r.

W toku wszczętego postępowania nadzorczego organ nadzoru stwierdza, że ww. uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem prawa.

Zgodnie bowiem z treścią art. 11a ust. 1 i ust. 2 ustawy - *Rada gminy wypełniając obowiązek, o którym mowa w art. 11 ust. 1, określa, w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Program, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:*

- 1) *zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt;*
- 2) *opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie;*
- 3) *odławianie bezdomnych zwierząt;*
- 4) *obligatoryjną sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt;*
- 5) *poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt;*
- 6) *usypianie ślepych miotów;*
- 7) *wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich;*
- 8) *zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt.*

Z kolei, zgodnie z art. 11a ust. 3a ustawy *Program, o którym mowa w ust. 1, może obejmować plan sterylizacji lub kastracji zwierząt w gminie, przy pełnym poszanowaniu praw właścicieli zwierząt lub innych osób, pod których opieką zwierzęta pozostają.*

Natomiast jak wynika z treści art. 11a ust. 5 ustawy - *Program, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków. Koszty realizacji programu ponosi gmina.*

Organ nadzoru podkreśla, iż przedmiotowa uchwała stanowi akt prawa miejscowego (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 marca 2016 r., sygn. akt II OSK 221/16, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 października 2016 r., sygn. akt II OSK 3245/14, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 maja 2017 r., sygn. akt II OSK 725/17, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 czerwca 2017 r., sygn. akt II OSK 1001/17, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 14 listopada 2019 r., sygn. akt III SA/Gd 516/19, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 22 października 2019 r., sygn. akt II SA/Gl 1036/19, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 15 listopada 2019 r., sygn. akt II SA/Gl 1014/19, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Organ wykonujący kompetencję prawodawcy zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. W państwie prawa organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez Radę przy podejmowaniu ww. uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały odpowiednio: w zakresie, w którym przekroczono przyznane kompetencje albo w całości. Powyższe stanowisko organu nadzoru, potwierdza uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego oz. we Wrocławiu z dnia 14 kwietnia 2000 r. (sygn. akt I SA/Wr 1798/99, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), w którym stwierdzono, iż: *opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał.*

Z art. 2 Konstytucji wynika, że *Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Wśród szczegółowych reguł wyprowadzonych z art. 2 wymienia się m.in. podział władz, niezawisłość sądów i prawo każdego do sądu, do uczciwego oraz bezstronnego wymiaru sprawiedliwości, przestrzeganie zasad poprawnego prawotwórstwa, jawność i jasność prawa, niedziałanie prawa wstecz* (P. Winczorek „Komentarz do Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., wyd. Liber, Warszawa 2000, s. 15). Przepisy prawne muszą być formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny. Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego ustawodawcy oczekiwać mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, iż uchwalony przedmiotową uchwałą Program nie spełnia ustawowych przesłanek określonych w ustawie. Ustawodawca w art. 11a ust. 2 i 5 ustawy enumeratywnie wskazał zakres regulacji, która winna być unormowana w powyższym programie. Ze sformułowania "program obejmuje w szczególności" oraz "program zawiera wskazanie" nie można wyprowadzać wniosku o fakultatywnym zakresie jego regulacji w odniesieniu do kwestii, które powinny być określone. Zakres swobody rady gminy w tym przypadku nie oznacza możliwości odstąpienia od uregulowania spraw, które powinny być określone w programie, lecz zobowiązuje do określenia w nim wszystkich wskazanych w delegacji ustawowej elementów.

Analiza przedmiotowej uchwały wskazuje, że Rada Gminy Krupski Młyn nie określiła w przyjętym Programie sposobu realizacji powierzonego jej ustawowo zadania opieki nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmiania. Regulacja przyjęta w § 5 Programu w brzmieniu: *1. Sprawowanie opieki nad kotami wolno żyjącymi realizują: 1) Referat Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej poprzez podejmowanie interwencji, 2) podmiot uprawniony, obejmujący opieką zwierzęta bezdomne, w ramach zawartej umowy z Gminą Krupski Młyn umowy. 2. Osoby dokarmiające i opiekujące się okresowo bezdomnymi zwierzętami są zobowiązane do realizacji podjętych zadań w sposób humanitarny i zgodny z przepisami prawa jest niewystarczająca,*

nie wypełnia delegacji ustawowej określonej w przepisie art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy. Nie zawiera treści normatywnej, jest jedynie deklaracją, nie konkretyzuje w wystarczający sposób zadań gminy w tym zakresie. W Programie oprócz innych form opieki nad kotami należy określić sposób rozdysponowania zakupionej karmy (kto, gdzie i kiedy będzie dokarmiał koty). Tymczasem Rada, ograniczyła się jedynie do lakonicznego sformułowania *Osoby dokarmiające i opiekujące się okresowo bezdomnymi zwierzętami są zobowiązane do realizacji podjętych zadań w sposób humanitarny i zgodny z przepisami prawa.*

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 28 października 2015 r. (sygn. akt II SA/Wr 574/15, CBOSA) stwierdził, że *Regulacja zawarta w art. 11a ust. 2 pkt 1-8 ustawy o ochronie zwierząt wskazuje elementy, jakie musi zawierać program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Brak któregokolwiek z tych obligatoryjnych elementów wynikających z upoważnienia ustawowego, jak słusznie wywodził Wojewoda Dolnośląski, stanowi naruszenie przepisów ustawy, a tym samym istotne naruszenie przepisów prawa. Niekompletne wypełnienie kompetencji do podejmowania uchwał powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały.*

W ocenie organu nadzoru skoro ustawodawca wskazał w sposób enumeratywny te elementy programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt, które są niezbędne w uchwale regulującej przedmiotową kwestię, w tym zawarł w analizowanym przepisie bezwzględny wymóg określenia opieki nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie, to brak pełnej realizacji upoważnienia ustawowego w tym zakresie skutkuje istotnym naruszeniem przywołanych norm prawnych. Nie ulega wątpliwości, że wyżej przywołane unormowania Programu mają charakter zbyt ogólnikowy. W wyroku z dnia 25 lutego 2020 r. (II Sa/Łd 992/19, CBOSA) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wskazał, iż " (...) zbytnia ogólnikowość zapisów aktu prawa miejscowego, w którym nie wskazano sposobu ustalania miejsc przebywania wolno żyjących kotów na terenie gminy ani sposobu realizacji obowiązku ich dokarmiania poprzez określenie miejsc i częstotliwości dokarmiania zwierząt oraz podmiotów odpowiedzialnych za wykonywanie tych zadań stanowi istotne naruszenie prawa". W orzecznictwie podkreśla się bowiem, iż program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie gminy uchwalany jest na jeden rok, a w konsekwencji musi być dostosowany do warunków i okoliczności występujących oraz przewidywanych w danym roku, i nie można mu nadawać charakteru ogólnych ram, które wymagałyby dalszej konkretyzacji. Program stanowi bowiem podstawę realizacji określonych zadań i koniecznym jest skonkretyzowanie sposobu ich realizacji.

W dalszej kolejności - regulacja przyjęta w § 10 ust. 1 pkt 1 Programu w brzmieniu "Zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem bezdomnych zwierząt realizują: 1) schronisko poprzez zapewnienie dostępu do diagnostyki i opieki weterynaryjnej przez 24 godziny na dobę (...)" jest niezgodna z art. 11a ust. 4 ustawy. Zgodnie w tym przepisem „Realizacja zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 3-6, może zostać powierzona podmiotowi prowadzącemu schronisko dla zwierząt”. Tak więc podmiotowi prowadzącemu schronisko dla zwierząt można powierzyć takie zadania, jak: odławianie bezdomnych zwierząt; obligatoryjną sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt; poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt; usypianie ślepych miotów. Wynika z powyższego, że zadanie polegające na zapewnieniu całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt nie może być realizowane przez schronisko dla zwierząt, tak jak postanowiła w § 10 ust. 1 pkt 1 załącznika do uchwały Rada Gminy Krupski Młyn. Wskazać również należy, że Program powinien obejmować m.in. zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt, a nie tylko z udziałem bezdomnych zwierząt. Uregulowania § 10 ust. 1 załącznika do uchwały, w zakresie, w jakim odnoszą się do bezdomnych zwierząt, również są sprzeczne z prawem.

Następnie, w § 12 Programu Rada Gminy Krupski Młyn wskazała, że: 1. *Środki finansowe na realizację zadań wynikających z Programu w wysokości 10 700,00 zł zabezpieczone są w budżecie Gminy Krupski Młyn na 2020 rok.* 2. *Środki finansowe wydatkowane są w następujący sposób: 1) zapłata zobowiązań wynikających z zawartych umów na wylapywanie zwierząt i zapewnienie miejsca w schronisku, zapewnienie miejsca dla zwierząt gospodarskich oraz zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej, 2) prowadzenie opieki nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie.* 3. *Koszty realizacji programu ponosi Gmina Krupski Młyn.* 4. *Środki finansowe wydatkowane będą poprzez zlecenie świadczenia usług i dostaw, zgodnie z wewnętrznymi regulacjami dotyczącymi udzielania zamówień publicznych o wartości do 30 000,00 Euro.*

Tym samym, Rada Gminy wskazała zadania, na które będą wydatkowane środki, jednakże nie przyporządkowała do części zadań poszczególnych kwot. Rada określiła więc łączną kwotę 10 700,00 zł

przeznaczoną na realizację następujących zadań: *na wylapywanie zwierząt i zapewnienie miejsca w schronisku, zapewnienie miejsca dla zwierząt gospodarskich oraz zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej, a także prowadzenie opieki nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie, ale nie dokonała podziału środków na poszczególne zadania. Nie uwzględniła przy tym kosztów wynikających ze wszystkich zadań przewidzianych w uchwalonym przez siebie Programie, w tym na obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt, poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt oraz usypianie ślepych miotów.*

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy w uzasadnieniu wyroku z dnia 29 stycznia 2019 roku, sygn. akt: II SA/Bd 1280/18 wyjaśnił, że w art. 11a ust. 5 ustawy o ochronie zwierząt ustawodawca użył sformułowania "program zawiera" wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposobu wydatkowania tych środków. *Wskazuje to jednoznacznie na konieczność zamieszczenia obu wymienionych w tym przepisie elementów w treści uchwalanego przez organ gminy programu. Jest to więc norma o charakterze iuris cogentis i jej pominięcie lub niewłaściwe zastosowanie w uchwale, prowadzić musi do jej wyeliminowania z porządku prawnego w całości. Lokalny prawodawca zobowiązany został zatem przepisem art. 11a ust. 5 ustawy o ochronie zwierząt nie tylko do wskazania wysokości środków finansowych przeznaczonych na realizację zadań program, ale także do określenia sposobu ich wydatkowania. Użyte przez ustawodawcę określenie "sposób wydatkowania" środków finansowych, oznacza przedstawienie w programie, jako obowiązkowego elementu, sposobu rozdysponowania puli środków finansowych przeznaczonych na poszczególne cele i założenia przyjęte w programie. Czym innym jest wskazanie sposobów realizacji celów programu, a czym innym konkretne i jednoznaczne ustalenie w ramach przewidzianych środków sposobów ich wydatkowania, które z oczywistych względów powinny być zgodne z celami i przyjętymi założeniami programu. Przez określenie sposobów wydatkowania należy rozumieć wskazanie konkretnych form ich wykorzystania, ukierunkowanych na osiągnięcie celów programu. Koniecznym jest więc co najmniej dokonanie podziału tych środków na poszczególne zadania ujęte w programie (jako że to stanowi o realności realizacji poszczególnych zadań objętych programem) i określenie jak będą one rozdysponowywane (tak również: wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 16 października 2019 roku, sygn. akt II SA/Bd 603/19, Lex nr 27422514, wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 29 sierpnia 2018 roku, sygn. akt: II SA/Go 485/18, LEX nr 2542013; wyrok NSA z dnia 14 czerwca 2017 roku, sygn. akt: II OSK 1001/17, LEX nr 2346710).*

Z kolei w wyroku WSA w Krakowie (sygn. akt II SA/Kr 40/18, CBOSA), czytamy, że: *Powołany wyżej przepis ustawy stanowi wprost, że program, o którym mowa w ust. 1 zawiera wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków. Pozostawienie organowi wykonawczemu gminy albo innym podmiotom współdziałającym w wykonaniu uchwały swobody w zakresie sposobu wydatkowania takich środków, względnie precyzowania tegoż sposobu dopiero w później zawieranych umowach, narusza przepisy prawa. Tylko powiązanie uchwalonej kwoty środków finansowych przeznaczonych na realizację zadań z konkretnym sposobem ich wydatkowania już w programie pozwala przyjąć, że nie jest on fikcją. Powyższe również należy uznać, za gwarancję faktycznego wykonania poszczególnych zadań, które są liczne. Tylko taka regulacja czyni też możliwym rzeczowe wykonanie kompetencji przyznanej ustawą podmiotom uprawnionym do opiniowania programu. Brak pełnej realizacji upoważnienia ustawowego w tym zakresie stanowi o istotnym naruszeniu prawa. Skoro ustawodawca wskazał w sposób enumeratywny te elementy programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt, które są niezbędne w uchwale regulującej przedmiotową kwestię, w tym zawarł w analizowanym przepisie bezwzględny wymów określenia wysokości i sposobu wydatkowania związanych z nim środków, to tego rodzaju postanowienia obligatoryjnie winny się znaleźć w zaskarżonej uchwale (...).*

Zatem Rada Gminy Krupski Młyn nie uregulowała wszystkich zagadnień, które ustawodawca uznał za istotne do zawarcia w Programie, gdyż nie dokonała podziału środków finansowych na poszczególne cele i zadania ujęte w Programie oraz nie uszczegółowiła sposobu wydatkowania tych środków. Tym samym nie wypełniła delegacji z przepisu art. 11a ust. 5 ustawy o ochronie zwierząt.

Reasumując, organ nadzoru stwierdza, iż program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt nie może ograniczać się jedynie do lakonicznego wskazania celu samego programu i obszarów działań podejmowanych przez Gminę, program ma bowiem przede wszystkim zawierać treści dotyczące sposobu realizacji każdej z kwestii wskazanych w art. 11a ust. 2 i 5 ustawy. Wynika to bezpośrednio z samego charakteru prawnego programu. Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt to uchwała, która w swoich zapisach powinna wyznaczać w sposób jasny i wyczerpujący konkretne kierunki działania organów gminy. Powierzchnowe i wybiórcze uregulowanie poszczególnych części programu niweczy zatem podstawowy cel, dla którego jest on podejmowany, a więc

ustalenia pewnych kierunków i sposobu wykonywania zadania własnego gminy, jakim jest zapewnianie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie na terenie Gminy (art. 11 ust. 1 ustawy). Niewypełnienie tego obowiązku musi skutkować stwierdzeniem istotnego naruszenia prawa, powodującego nienależytą ochronę zwierząt, a w konsekwencji prowadzić do uznania nieważności całości uchwały. Ta bowiem musi zawierać wszystkie elementy wskazane w ustawie (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 8 stycznia 2016 r. sygn. akt II SA/GI 740/15, CBOSA).

Organ nadzoru wskazuje ponadto, że regulacja § 3 ust. 2 Programu, w którym Rada Gminy posłużyła się zwrotem „w szczególności” jest niezgodna z prawem. Trzeba mieć bowiem na uwadze, że określenie przez Radę w Programie opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Krupski Młyn zadań Gminy wynikających z ustawy w formie katalogu otwartego, może prowadzić do sytuacji w której organ wykonujący, stosujący przedmiotową uchwałę dokona modyfikacji tego zakresu poprzez rozszerzenie jego katalogu. W rezultacie czego kwestionowany przepis stanowiłby *de facto* domniemane przekazanie kompetencji w zakresie określenia zadań innemu bliżej nieokreślonemu organowi wykonującemu uchwałę, do czego Rada nie została upoważniona.

Organ jednostki samorządu terytorialnego upoważniony do wydania uchwały wykonawczej względem ustawy, w tym przypadku Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt, którego integralnym i niezbędnym elementem jest określenie zadań gminy w tym zakresie, nie może przekazać swoich kompetencji innemu organowi, gdyż naruszałoby to konstytucyjny zakaz subdelegacji kompetencji (tak też WSA w Lublinie w wyroku z dnia 28 października 2010 r. - sygn. akt III SA/Lu 354/10, CBOSA).

Na marginesie organ nadzoru zaznacza ponadto, że w ustawodawca w art. 11a ust. 2 pkt 4 ustawy o ochronie zwierząt stanowi o *obligatoryjnej sterylizacji albo kastracji* zwierząt w schroniskach dla zwierząt. Tymczasem Rada Gminy Krupski Młyn w § 11 Programu uregulowała zabiegi *sterylizacji i kastracji*.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzenie nieważności uchwały Nr XVI/143/20 Rady Gminy Krupski Młyn z dnia 28 kwietnia 2020 r. w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Krupski Młyn w 2020 roku, w całości, należy uznać za konieczne i uzasadnione.

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz